

Vennlighet i julen

“De kan få matpakken min”, sa hun.

Av Diana Evelyn Nielson
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Japan.

Akari hjalp lillesøsteren Miori med å sette frem julekrybben. Hun elsket å gjøre klart til jul.

Figuren av Jesusbarnet strakte seg opp fra krybben med et smil om munnen. Akari smilte også. Det fikk henne til å tenke på hvor høyt Jesus elsket henne. Mange i Japan feiret ikke Jesu Kristi fødsel slik Akaris familie gjorde. Men de ga likevel gaver og tilbragte tid sammen med familien rundt jul.

Telefonen til far ringte. Han tok den opp og snakket et øyeblikk. “Takk for påminnelsen”, sa han. “Vi ses første juledag.” Han la fra seg telefonen.

“Skal du på tjenesteprojektet?” spurte Akari.

“Ja, det stemmer”, sa pappa. “Jeg skal til Tokyo for å hjelpe til med å gi mat til hjemløse. Noen i menigheten hjelper til hvert år.”

“Kan jeg bli med denne gangen?” spurte Akari.

“Så klart!” sa pappa. “Miori kan også bli med.”

Om morgenen første juledag våknet Akaris familie tidlig for å åpne gavene. Akari elsket gaven sin! Hun gledet seg til å leke med den senere.

Mamma pakket matpakke til alle og ga dem en klem før da de dro. Så tok Akari, pappa og Miori toget.

Da toget kom til Tokyo, tok pappa Akari og Miori med til en park med mange telt og folk.

“Det er disse vi er her for å tjene”, sa pappa. “De har ikke mye, så det å få mat til jul vil være en velsignelse for dem.”

En gruppe satte ut rundstykker, skåler med nudler og desserter på bordene. Akari så også noen barn på hennes alder som hjalp til.

“Er alle disse menneskene fra kirken vår?” spurte Akari pappa.

“Ikke alle”, sa pappa. “Er det ikke flott med så mange som vil hjelpe?”

Akari, Miori og pappa la mat i esker. Så hjalp de til med å gi eskene til de som sto i kø. “God jul”, sa Akari til hver enkelt.

Snart var alle eskene borte. Men det sto fortsatt folk i kø og ventet på mat!

Pappa rynket pannen. “Det ble visst ikke nok til alle.” Han snudde seg mot folkene som ventet. “Jeg beklager så mye. Det er tomt for mat.”

Akari ville ikke at de skulle dra uten mat. Var det noe hun kunne gjøre?

“De kan få matpakken min”, sa hun.

“God idé!” sa pappa. “La oss dele lunsjen vår.” De andre som hjalp til nikket.

De tok frem sin egen lunsj. Alle menneskene som sto i kø, fikk litt mat!

Akari var litt sulten, men det gikk bra. Menneskene i parken trengte maten mer enn hun gjorde.

“Jeg er stolt av deg”, sa pappa på togturen hjem. “Det var hyggelig av deg å dele maten din med andre.”

“Det er det Jesus ville gjort”, sa Akari.

Akari følte seg varm og glad resten av dagen. Og ikke bare fordi det var jul! Hun var glad for at hun kunne dele Frelserens kjærlighet. ●

Hva gjorde Akari for å være som Jesus?

ILLUSTRASJON: AMANDA YOSHIDA